

Tuần Báo Vô Vi

1 tháng 6 năm 2025

Số 762

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Hướng Tâm
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Muốn giải quyết sự trì trệ trong nội tâm thì phải làm sao ?
- 2) Cầu mong là động làm sao cầu mong được ?
- 3) Qua sự kích động của mặt đất tạo thành thời tiết không ổn định thì phải làm sao ?
- 4) Muốn có sự vận hành tốt cho nội tạng thì phải làm sao ?
- 5) Chưa thực hành mà nói chuyện thấu triệt pháp lý là có đúng không ?
- 6) Muốn biết được chính mình là con của Đấng Vô Cùng thì phải làm sao ?
- 7) Quy hình vận trạng là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÔ VI. All rights reserved.

1) Paris, 03/01/98 3:55 AM Hỏi: Muốn giải quyết sự trì trệ trong nội tâm thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn giải quyết sự trì trệ trong nội tâm thì phải thực thi trật tự từ bên ngoài cho đến nội tâm, hứa là làm, không nên chối bỏ, thì mới hy vọng khôi phục được trật tự, một cách tự nhiên và hồn nhiên. Kệ : Tự mình xây dựng từ ngoài trong Tiến hóa không ngừng chẳng ước mong Đời tạm thực hành là trước hết Tự mình tu tiến chẳng cầu mong.	2) Paris, 04/01/98 2:35 AM Hỏi: Cầu mong là động làm sao cầu mong được ? Đáp: Thừa cầu mong không bằng thực hành pháp môn sẵn có trong tay, thì sẽ có dịp trở về sự thanh tịnh hồn nhiên của chính mình. Kệ : Thực hành tự hiểu chuyển hành trình Rõ lý Trời ban tự cứu mình Đời đạo phân minh tình chuyển tiến Hành tâm phát triển rõ thân hình.
3) Paris, 05/01/98 4:15 AM Hỏi: Qua sự kích động của mặt đất tạo thành thời tiết không ổn định thì phải làm sao ? Đáp: Thời tiết không ổn định tạo ra thời tiết bất ổn, thì loài người phải tự thức, tự giảm bớt mức độ tham dâm của cá nhân, tự hướng trời đất, tu hành trong thành thật thì sẽ bớt sự tham dâm, không khí trên mặt đất bớt ô nhiễm thì sẽ được trong lành, thời tiết sẽ được ôn hòa hơn. Kệ : Đẹp bớt tham dâm bớt giận hờn Trong lành hướng thượng hành từ cơn Không còn tạo loạn cơ Trời tốt Nguyên khí bền lâu lại rõ ơn.	4) Paris, 06/01/98 6:15 AM Hỏi: Muốn có sự vận hành tốt cho nội tạng thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn có sự vận hành tốt cho nội tạng thì phải thực hành Pháp Luân Thường Chuyển đúng, đẩy rốn đầy ngực tung lên bộ đầu, thì sự vận hành sẽ được điều hòa trong cơ tạng, ăn ngon ngủ yên và thiện tốt. Kệ : Giải phân thanh trực khí an bài Trí sáng tâm minh chẳng có sai Hiệp khí đất trời quy một mối Bình tâm tu luyện tự tiến hoài.
5) Paris, 07/01/98 2:35 AM Hỏi: Chưa thực hành mà nói chuyện thấu triệt pháp lý là có đúng không ? Đáp: Thừa việc gì trên đời này chưa thực hành thì cũng chẳng thấu triệt được, cần thực hành mới kiểm chứng được. Kệ : Vui hành thấu triệt chơn tâm thức Giải bỏ trần tâm tự giải phiền Quy một tình trời không loạn động Thực hành chất phác tự mình yên.	6) Monaco, 08/01/97 3:15 AM Hỏi: Muốn biết được chính mình là con của Đấng Vô Cùng thì phải làm sao ? Đáp: Thừa muốn biết được mình là con của Đấng Vô Cùng thì phải tự phát triển luồng điện của chơn tâm thì sẽ thấy mức tiến hóa ở điện giới là vô cùng tận. Tin nơi khả năng sẵn có của chính mình mà tiến hóa mãi mãi như vậy tương lai sẽ có đất dừng chân, phần hồn sẽ không còn bị đọa lạc. Kệ : Thân an trí phát sáng muôn bề Giao cảm tâm tu chẳng bối bề Thực chất khai minh không dấy động Trì tâm tu luyện tự về quê.

7) Monaco, 09/01/98 2:20 AM

Hỏi: Quy hình vạn trạng là sao ?

Đáp: Thừa quy hình vạn trạng là phải về không, vạn sự khởi đầu bởi nhứt không, từ trong không mà có tất cả.
Kệ :

Ánh sáng quán xuyên vạn linh chuyển
Trong không mà có cảm giao liên
Hòa đồng cảm thức duyên tình đẹp
Khó khổ không lo tự tiện xuyên.

53 CHƠN KINH

Chơn Kinh 25

...

Thân này ảo ảnh chẳng được trong
Bất ổn tâm thân tạo rối lòng
Tâm động khó thành tâm tạo khổ
Mê lầm tự thức chẳng còn mong

“Thân này ảo ảnh chẳng được trong:”
Thân này ảo ảnh không có được trong, rước những chuyện ảo ảnh, muốn chuyện này chuyện nọ tức là ảo ảnh, không có trong.

“Bất ổn tâm thân tạo rối lòng:”
Thấy những chuyện xung quanh của chúng ta không ai hòa hợp với chúng ta được là bất ổn rồi. *“Tâm thân tạo rối lòng”*, lo âu mà không biết lo âu chuyện gì?

“Tâm động khó thành tâm tạo khổ:”
Cái tâm động, việc gì cũng khó thành, chỉ ôm lấy cái khổ là tầm tối mà thôi.

“Mê lầm tự thức chẳng còn mong:”
Sự mê lầm của chúng ta mà chúng ta hiểu được giá trị của mê lầm, mà ăn năn sám hối thì không còn mong sự giúp đỡ của Trời Phật nữa. Chính mình tự tu tự tiến mới thật là con người ở mặt đất.

Dấn thân ở thế gian học mọi sự kích động và phản động để thăng hoa.

Thượng Đế đã an bài rõ rệt. Không có người nào giỏi hơn người nào. Tự thức tự tu là người đó là tài giỏi. Tự sửa mình mới thật là tài giỏi. Không chịu sửa mình làm sao tài giỏi? Có tài không sử dụng, có sự sáng suốt cũng không sử dụng, làm sao cơ tạng và trí óc chúng ta tiến hóa được?

Hiểu được điều này, dốc lòng hướng về thanh tịnh mà tu để hỗ trợ cho tâm thân yên ổn trong suốt kiếp làm người, lúc chết biết bao nhiêu bạn bè rước chúng ta, ở cõi thanh nhẹ, biết bao nhiêu minh sư tận độ chúng ta khi chúng ta lìa xác. Tại sao không giữ cái lập trường đó để thức tâm sửa tiến lấy chính mình mà còn ỷ lại nơi sư phụ, nơi Tiên, nơi Phật, làm mất giá trị khả năng sẵn có của chính mình mà không hay? Chuyện gì cũng nhờ thiên hạ mà chính mình sáng suốt làm được không làm. Cho nên hỏi: *“Lúc chúng ta cơ cực ai giúp?”* Chính mình phấn đấu mới có ngày nay.

(còn tiếp)

Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên

HƯƠNG TÂM CẦU NGUYỆN

Kính Thông Báo: Kính nhờ quý bạn đạo thiên Vô Vi niệm Phật hương tâm cầu nguyện cho bạn đạo Lê Thị Bê (*Bà Lan*) sinh năm 1940, từ trần lúc 6 giờ ngày 24 tháng 5 năm 2025 nhằm ngày 27 tháng 4 năm Ất Ty, thọ 86 tuổi tại 96 Bùi Quốc Khải, Hoàng Liệt, Hoàng Mai, Hà Nội được siêu thăng tịnh độ.

Lễ truy điệu và an táng tại Đồng Quan, Phụng Dục, Phú Xuyên, Hà Nội. Gia đình của bạn đạo Lê Thị Bê (*Bà Lan*) và bạn đạo Nguyễn Thị Uyên xin thành thật cảm ơn quý bạn đạo !

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 05 tháng 12 năm 1971

Thiên thượng nhơn gian địa hạ hành
Tứ không chủ thuyết xuyên tâm hạnh
Tự tan tan tự đồng luân tiến
Khổ ách tai trời chuyển hóa sanh

Dù cho thế sự giựt giành
Quy nguyên không động cũng thành hư không
Cảnh trời tứ hương luân vòng
Không không tứ đại chớ mong độc tài
Tuy rằng phân thứ lập đài
Hóa công định luật chẳng ai được quyền
Tự tan tan tự bí truyền
Dạy người thấu hiểu diệu huyền năng cơ
Phân ra giây phút giấc giờ
Thiên cơ sáng tạo từ mờ trở minh
Loài người gieo rắc thế tình
Thân tâm ràng buộc cực hình đa đoan
Lắm khi xét thấy bàng hoàng
Lắm khi xét thấy vắng đàng yêu thương
Lập đi lập lại khó lường
Chơn tâm động loạn tạo đường giả tâm
Giả chơn chơn giả truy tầm
Suốt đời lặn dận thân tâm bất hòa
Tu thời ước được ta bà
Đi đây đi đó xướng là người tu
Xem căn soi bói lu bù
Chung quy xét lại mình mù hơn ai!!!
Ước mong gặp Phật chơn đài
Không sao gặp được từ đây lấy ta
Xưng là tiên thánh ta bà
Đâu dè ta đã mê sa cõi trần
Ước mong chư thánh quý thần
Sớm tu tự giác tối cần sửa thân
Vượt qua nhiều cõi nhiều tầng
Trở về chơn cảnh sớm gần Phật tiên.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÍ **THÁNH HIỀN ĐƯỜNG**

Dịch Giả: *Đào Mộng Nam*

Nhân Gian Du Kí nguyên bản viết bằng chữ Nho do Thánh Hiền Đường ở Đài Trung thuộc Đài Loan phụ đồng. Trước tác đăng tải trên bán nguyệt san Thánh Hiền và ấn tổng lần thứ nhất năm 1982. Hội Ái Hữu Vô Vi được phép phiên dịch năm 1982 và phổ biến năm 1984.

HỒI MƯỜI HAI (tiếp theo)

TẾ PHẬT LUẬN VỀ SỰ BỐ THÍ

BỎ CHẤP TƯƠNG GIỮ TÂM THÀNH NHIỀU ỨNG NGHIỆM

THÁNH MẪU BÀN VỀ LUẬT NHÂN QUẢ

THIỆN ÁC BÁO ỨNG ĐỀU DO TÂM

...

Tế Phật: Đó là cách tạo dựng nhân duyên loài người của tạo hóa, là cách vận chuyển của pháp lí hữu vi, là chân lí của cuộc đời, nên mới hàm chứa ý nghĩa về trách nhiệm giáo hóa sâu xa đến như vậy.

Thái Sinh: Song, còn một số người sinh con đàn con đông, theo tôn ý của ân sư họ nên xử sự như thế nào?

Tế Phật: Sách có câu: “*Trời khó tin, mệnh khó bền*” (*Thiên nan kham, mệnh mi thường*). Ý nói vận mệnh của con người khó mà toan tính nổi, cho nên trước hết phải biết luật nhân quả là trách nhiệm của cái ta nhỏ bé, chúng sinh là trách nhiệm của cái ta to lớn. Dĩ nhiên luật nhân quả ràng buộc con người rất nhiều, song vẫn có thể lấy “đức” biến hóa

nhân quả, không cho luật nhân quả khống chế đời sống của ta. Còn nếu như ta cứ chịu khuất phục nhân quả, thì chẳng hóa ra là ta cam phận làm chúng sinh muôn đời muôn kiếp, vĩnh viễn không thể trở thành kẻ giác ngộ nổi hay sao? Mê và giác vốn chia hai ngã, kẻ giác ngộ có thể thay đổi được luật nhân quả của tạo hóa, kẻ mê lầm mãi mãi nhận chịu sự chi phối của luật nhân quả đã an bài sẵn. Kẻ si mê nuôi con hi vọng lúc về già được chúng phụng dưỡng là mắc vào vòng nhân quả luân hồi; người giác ngộ nuôi dưỡng đạo để mình tâm kiến tính hầu vượt thoát khỏi vòng luân hồi nhân quả về cõi niết bàn.

Thái Sinh: Thưa, bữa nay trong Nhân Gian Du Kí ân sư đã đột nhiên đập tung được

chương ngại mà bấy lâu tôn giáo không dám đề cập tới, song đối với nhân gian nó lại là vấn đề thiết yếu... Ngày nay người xuất gia đông, nhưng ngày xưa ngài Mạnh Tử lại dạy: *“Có ba tội bất hiếu, tội không nối dõi là tội lớn nhất”* (Bất hiếu hữu tam, vô hậu vi đại) như vậy thì hai quan điểm trên quả là trái ngược nhau, xin được rõ tôn ý của ân sư.

Tế Phật: *“Vô hậu”* là không có sau, không có con nối dõi; còn hiếu rộng hơn thì trên không có chú bác, dưới không có anh em, nhưng các bậc anh hùng liệt nữ từ xưa tới nay rất nhiều vị tuy không có con nối dõi, song anh linh lại sáng ngời như hai vầng nhật nguyệt, nghĩa khí lại xuyên thấu đất trời, vượt cả tổ tông ngàn trước lẫn con cháu ngàn sau, bởi vậy đức hiếu nhỏ nhoi có thể đem so sánh nổi sao? Nguyên nhân chỉ tại

người đời coi mình quá trọng, chấp trước cái ta quá nặng, nên đã quên rằng kẻ học đạo vì mắc bận công phu, công quả, cứu đời, giúp người, phải hi sinh, phải quên mình, do đó việc có con hay không, không còn quan trọng nữa, điều cốt yếu là phải gắng, vun bồi đức thiện sao cho thật sâu dày mà thôi, kẻ xuất gia xuất thế tu đạo cần phải giác ngộ bản tính chân như để rồi lại nhập thế giáo hóa chúng sinh, phục vụ xã hội, hi sinh đời sống hạnh phúc riêng tư của cá nhân mình, một lòng vì mọi người hiền dân tất cả. Do đó sợi dây luyến ái gia đình phải không còn ràng buộc, mới có thể dễ dàng xây dựng nghiệp thánh lớn lao. Sau khi lìa bỏ cõi trần trở lại cõi trời được muôn dân thờ kính, lễ lạy thì thiết nghĩ sự cúng giỗ của con cháu không thể nào so sánh nổi.

(còn tiếp)

